

[Landbrugsministeren]

ikke tvinge noget igennem, hvis partierne ikke vil acceptere det.

Skulle jeg så have accepteret, at disse forslag var blevet ringere, end det var meningen? Det synes jeg ikke jeg havde grund til, for der var ikke stillet nogen alternativer op til disse rentesaneringsydelser, som i deres form efter min opfattelse er noget nyt. Man kan nemlig herefter konvertere sine obligationer, således at man på længere sigt kan være sikker på, at man får en lavere rentebelastning. Vi var enige med det radikale venstre om, at det var en god idé. Skulle vi afsvække dette system og erstatte det med en indeksfinansiering på markedsvilkår og forsøge at finde ud af, hvordan i alverden man skal lave et buffersystem? For vi må være enige om én ting: der kan ikke skabes én eneste ordning, der letter landbrugets rentebyrder, medmindre andre skal betale. Det kan vi lige så godt være enige om. Så kan vi strides om, hvor meget de skal have, men der er kun én til at betale, og det er staten, hvis de skal have en rentelettelse.

Til dem, der har været inde på, at den generelle økonomiske politik duer ikke, vil jeg sige, at den kortfristede rente, altså renten af den kortfristede gæld og kredit osv., er dog faldet så stærkt i det sidste år, at det har lettet landbrugets nettorenteudgift med 800 mill.–1 mia kr., så det er ikke helt ligeegyldigt, hvilken økonomisk politik der føres.

Det var mine bemærkninger om gældssaneringsloven. Vores erfaringer fra gældssaneringsloven har været, at den ikke har hjulpet nok. Det er derfor, vi fortsætter med gældssaneringsydelserne. Der er så mange årsager hertil, men den har i hvert fald ikke haft den fornødne effekt. Derfor mener jeg, vi absolut skal kæde det sammen med rentesaneringsydelsen, for gældssaneringsloven går principielt fra 70 pct. og opad. Så skulle vi også gerne have resten sat på plads, så vi kan få et ordentligt finansieringsgrundlag i hvert fald for den, der har investeret i henhold til folketingets opfordring, og den var enstemmig.

Jeg synes, det kan være irriterende, når man har kautioneret, at kautionen skal til indfrielse. Men det er den efter min opfattelse ved at komme.

Jeg kan støtte både hr. Øllgaard og andre, der var inde på, om datoen for gældssaneringsloven skulle ændres. Jeg er parat til og så at støtte ændringsforslag på dette område,

og det har jeg flere grunde til, bl.a. at der bliver mindre pres på regnskabskontorerne. Hvis man har en kortere tidsramme, kan man ligesom udbrede det over en lidt længere periode. Det kan nok være fornuftigt.

Årets høstresultat kender vi ikke helt, men vi har dog et skøn over, at det bliver mindre end normalt, 16–18 pct., på et tidspunkt, hvor visse importerede råstoffer, f.eks. protein, stiger i pris. Vi har det held i hvert fald indtil nu, at svinepriserne ser ret gunstige ud, men vi skal samtidig erkende, at de to års mund- og klovsyge, vi har været ramt af, har været en hård belastning for landbrugserhvervet, og det koster nogle penge at indhente det.

Derfor kan jeg oplyse, at vores foreløbige skøn over landbrugets indkomstforhold i 1984 vil blive, at bruttofaktoren falder med ca. 1–1,5 mia kr. Det vil sige, at den, hvis vi har 100.000 landmænd, falder ca. 10.000 kr. pr. landbrug i gennemsnit. Det vil med andre ord sige, at der bliver 1 mia kr. mindre til ekstra vedligeholdelse, mindre til småinvesteringer, og denne ene milliard kroner skal i hvert fald finansieres på en eller anden vis. Derfor beder jeg om, at der kan findes et folketingsflertal for, at vi kan få dette i gang så hurtigt som muligt. Så kan vi for min skyld godt tale om refinansieringsformer og andre former, men det tager jo 1½–2 år, før vi får skabt disse ting. Vi skal være klar over, hvem der skal betale, og man får ingen bedre økonomi i dansk landbrug ved at finde på andre finansieringsformer. Det er ikke det, der er afgørende for, om landbruget er bæredygtigt. Det er ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om omkostninger på mange områder, og hvis vi via renten skal have en speciel omkostning, der er lavere end den almindelige, skal det offentlige betale, og det var ikke det, vi skulle frem til. Jeg mener, vi skal få dette gennemført, så kan vi altid bruge tiden på at diskutere refinansieringsformer og nye finansieringsformer, nye ejendomsformer, eller hvad vi ønsker at bruge de næste to år til.

Stavad (S):

Landbrugsministeren har været inde på, at indekslån, jordbanklån, som vi har foreslået, kun var billigere op til ca. 7 år og derefter i de resterende år var dyrere for landmanden.